

Udvalgets Side at gjøre Forslag om dette Tilskuds Forfastelse. Der fortælles saaledes af vedkommende Udvalg eller Bestyrelse, hvad det nu er, at det har viist sig, at Byggegrunden ikke svarer til det Skøn, som vedkommende Bygningsinspektør eller Arkitekt ved de iforveien foretagne Beregninger havde foretaget, at den sætter sig uregelmæssig, hvilket ganske vist er en væsentlig Ulempe; det viste sig endvidere, at Tagets Konstruktion var uheldig, idet Vandet trængte ned i Gesimsen. Endelig havde man opnaaet et rentefrit Laan — det er en ny Form for Tilskud — dog desværre ikke uopsigeligt efter en Form, tror jeg, havde det været det, saa havde det været et fuldstændigt Tilskud. (Singer s'le: Naar det var uopsigeligt, var det en Gave). Ja vel! Saadanne uopsigelige, rentefrie Laan, dem havde vi desværre ogsaa! Dette Laan var paa 12,000 Kr. og stiftet i Aarhus Laane- og Sparekasse, og da man mener, at denne kan trænge til sine Laan igjen, bliver det ikke, som forventet, en Gave, men snarere et Laan, der atter frembringer en uheldig Stilling for selve Komiteen. Nu maa jeg dog maasse hertil s'ie den Bemærkning, at, efter de foreliggende offentlige Beretninger er denne Laane- og Sparekasse kommen paa ret Kjølgien og har det meget godt, saa at det er sandsynligt, at den ikke vil tage det saa strengt overfor Museet og nok lader Laanet blive staaende paa samme Maade, som tidligere var paatænkt, nemlig som et rentefrit Laan, der egentlig skulde være at betragte som Gave. Hvis man turde gaa ud deraf, og det tør man vel, saa vil altsaa en Del af Bæmselighederne være fjernede. Der er opløst forskellige Omstændigheder, efterat Indstillingen er kommen tilveie. Man trænger til 17,000 Kr. og begjærer, at Staten skal dække dem. Ministeriet siger, at det er i højeste Grad ubehageligt at skulle komme tilbage til denne Sag, og fremstiller Grundene, hvorfor det er saaledes. Dette, at forlange et Tilskud, naar man engang har givet et bestemt Tilskud til en Sag, som ligger i vedkommende Privates egne ansvarlige Hænder, og saa at gjøre det ligesom til en Skik, at, naar der indtræffer saadanne forskellige Kalamiteter, og der af dette Selskabs Maade at s'ie Sagen igjennem paa fremkommer Underskud, saa skal dette Tilskud engang for alle fra Statens Side egentlig betyde, at den dækker Underbalancen — at komme ind paa dette Forhold, er en uheldig Ordning for Exemplets Skyld, og det kunde vel neppe være fuldkommen fornødent i dette Tilfælde, om det end, saa forekommer det mig, maa siges, at de Private ligeoverfor dette Tilfælde i Virkeligheden have ydet meget betydelige Offre. Jeg har derfor paa disse Bemærkninger, som jeg ikke kan negte have faaet Farven af et vist medlidende Indtryk, som Sagen har gjort paa mig, maattet indstille Sagen til Forfastelse. Jeg har i Ud-

valget hørt fremsætte en mulig anden Form for nogen Tilnærmelse fra Statens Side ligeoverfor dette Forhold, men det kan jeg hverken fremsætte i mit eget eller Andres Navn. — Forslagene under Nr. 150 og 151 vedkommer et Forlangende til en ny Kirke i Øster-Håsfing, hvortil Ministeriet har forlangt 50,000 Kr. Øster-Håsfing Kirke er af Noget, der kaldes Seminariefonden, men da Seminariefonden er opstiftet paa en Ubetydelighed nær efter Bevilling fra Rigsdagens Side, saa er det meget naturligt, at Seminariefonden i dette Tilfælde betyder Staten, og Staten har altsaa utvivlsom Forpligtelse til at skaffe denne Menighed en Kirke, den samme Forpligtelse, som enhver Kirkeetier efter Lovgivningen har her i Landet. Udvalget har været villig til i sin Helhed at erkjende dette og yde en Bevilling dertil; men Flertallet har allerede paa et tidligere Stadium for flere Maanedes tilbage udtalt Ønsket om at faae et Øverslag, der ikke gaar over 40,000 Kr., til Opfyldelsen af dette Ønske. Hvis man havde et saadant Øverslag, og man var enig med Ministeren om, at man efter dette Øverslag skulde holde sig indenfor en vis Sum, saa havde Flertallet været villigt til ogsaa at gaa med Mindretallet i denne Indstilling — eller det er maasse Mindretallet begge to, der er 7 Medlemmer, tror jeg paa begge Sider — saa havde det ene Tal kunnet være enigt i at gaa med det Andet til at bevilge de 40,000 Kr. Saadanne Øverslag ere ikke komne tilstede, uagtet man har ment, at der var Tid nok dertil, og desuden er der fremkommet Tvivl hos det første Tal, det Tal, der vil negte Beløbet for Dieblisset, om dette Krav om Flytning af Kirken egentlig er vel begrundet, idet det siges, at denne Flytning, da det kun er et meget kort Stykke Vej, ikke vil have videre Betydning for Menigheden, men derimod vil gjøre Foretagendet meget kostbarere. Der foreligger altsaa Mangel paa Dplysninger paa et meget vigtigt Punkt om denne Sag. Om det end maa siges, at den paa-gjældende Kirke er strøbelig, og man har maattet hjælpe sig med en Trægul istedetfor en Mur, saa er det dog ikke konstateret, at den ikke kan holde ud et Aar til, indtil vi paa regelmæssig Maade faae Sagen belyst og derefter til Bevilling. Saaledes har Tallet ment, at det Korrekte i Øverensstemmelse med de sædvanlige Regler for den Slags Bevillinger vilde være her at negte denne Bevilling. Det andet Tal har derimod troet, at man uden nøiere Øverslag og Dplysninger har kunnet gaa til at bevilge de 40,000 Kr.; men vi vilde jo høre en nærmere Diskussion derved. — Forslaget under Nr. 152 angaar Forslaget om Forøgelse og Omdannelse af Blindesitutets Bygninger. Der er forlangt til dette Ønske efter Øverslag og Tegninger, som foreligge, 144,000 Kr., af hvilke de $\frac{3}{4}$ med 108,000 Kr. skulle bevilges i Finantsaaret 1879—80 og Resten næste Aar. Udvalgets